

HØJE GLADSAXE BLIVER BYGGET

De første idéer til opførelsen af Høje Gladsaxe opstod allerede i 1940'erne, hvor Gladsaxe kommune så nødvendigheden af at ruste sig til den fremtidige byudvikling.

Efter anden verdenskrig var der et stort behov for flere nye boliger. Det fremtidige byggeri var tiltænkt borgere fra Gladsaxe, som trængte til større og bedre boliger, og københavnere, der måtte søge imod omegnen, da de gamle arbejderkvarterer i de år var under renovering.

Planerne bag byggeriet

Planlægningen af det omfattende byggeri varede de næste 20 år og var genstand for ophevede diskussioner. Det socialdemokratiske flertal i kommunen ønskede et almenyttigt byggeri med lav husleje, som skulle bygges i højden.

Der var forskellige idéer på tegnebrættet, men tidlige planer om spredte, treetagers blokke, måtte på grund af hensynet til mosens fredning vige pladsen for byggeri i højden som derved kunne udnytte arealet bedre.

Dét blev det til

I 1955 blev højhusbyggeriet endeligt vedtaget og det blev de fem boligselskaber AAB, AB Gladsaxe, FB (det der nu er 3B), Lejerbo og FSB som kom til at projektere og opføre Høje Gladsaxe.

Da Høje Gladsaxe stod færdig i 1968 var de første nye beboere for længst flyttet ind. Det omfattende byggeri, af fem højhuse på hver 16 etager, blev påbegyndt i slutningen af 1962. Allerede 1. marts 1964 kunne de første beboere flytte ind.

Den ekstraordinært hurtige opførelse - det siges, der blev bygget fem lejligheder om dagen - skyldes især, at Høje Gladsaxe er bygget som montage af præfabrikerede betonelementer.

Inspireret af tidens trends

Høje Gladsaxe er på mange måder et udtryk for tidens økonomiske, teknologiske og ideologiske vilkår, hvor byplanlægningen blev set som en vigtig brik i opbygningen af velfærdssamfundet.

Idealet var at gøre det muligt for almindelige mennesker at leve komfortabelt i en arkitektur rensset for unødvendige udsmykninger, opført ved brug af tekniske nyskabelser.

Byggeriet kan sammenlignes med den schweiziske arkitekt Le Corbusiers almene boligbyggerier som ligger i Marseilles og Berlin - han var fascineret af at bevæge industrien helt ind i boligen, og han kaldte faktisk sine boliger for 'bo-maskiner'.

Derudover hang hans visioner også sammen med et ønske om at befolkningen skulle bo i højhuse i parklignende omgivelser, så naturen kunne bevares.